

[Svend Auken]

Jeg er også glad for, at vi sammen med SF, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne fik sikret, at de helt unge kontanthjælpsmodtagere ikke bare bliver spist af med nogle få måneders tilfældigt deltidsarbejde, men får ret til et regulært uddannelsesstilbud eller noget, der kan føre frem til en regulær uddannelse.

Til gengæld skal vi midt i glæden over, hvad vi har opnået, og den synes jeg er berettiget, ikke glemme, at vi stadig væk ikke hjælper 90 pct. af de unge under 30 år. Der vil stadig være 90.000 unge under 30 år, som må spille deres ungdom på kontanthjælp og dagpenge.

Vi glæder os også over, at regeringens forsøg på at fjerne reguleringen for pensionister, efterlønnere og dagpengemodtagere blev slået tilbage, og at vi nu har fået en reguleringsordning vedtaget af et bredt flertal i Folketinget, der bygger på det eneste retfærdige princip, nemlig at de, der ikke er i arbejde, skal have den samme regulering som dem, der er i arbejde.

Vi glæder os også over, at anslaget mod pensionisternes og børnefamiliernes boligydelse blev slået til jorden til trods for finanslovaftalen med Fremskridtspartiet, og at den famøse 800 kr.s selvbetaling af medicin er blevet afskaffet. Det var en bureaukratisk og uretfærdig molboordning, som ingen i befolkningen forstod rettigheden af.

Vi glæder os over, at der er indgået en 4-årig aftale om den kollektive trafik. Vi glæder os over, at der er kommet mere styr på Storebæltsprojektet. Vi ser frem til nye drøftelser om trafikspørgsmål. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om regeringen har gjort sin stilling op med hensyn til, om Øresundsforbindelsen skal omfatte både den kollektive og den individuelle trafik.

Vi glæder os over, at fornuftige aftaler med hensyn til folkeskolen har givet bedre vilkår for den lokale indflydelse på skolen. Det har været en vigtig sag for os, og vi har nået fornuftige forhandlingsresultater med regeringen.

Vi glæder os i den forbindelse især over, at forældrene er så glade for den offentlige skole, den, der står åben for hele den danske befolkning, og at det danske skolesystem klarer sig langt bedre, end skolesystemet gør i de superkapitalistiske lande USA og England, hvor det desværre mange steder næsten er brudt sammen.

Sådan kunne man nævne flere konkrete resultater, hvor Socialdemokratiet er gået ind i forhandlinger, har mødt imødekommethed hos andre partier, hos regeringen.

Jeg kunne nævne plejeorloven for de døendes pårørende, teaterloven, folkeoplysningsloven, hf-loven, energiaftalen og den begyndende forståelse vedrørende hovedstaden og adskiligt flere eksempler.

Men når disse enkelte punkter er nævnt, så kan det ikke skjules, at fremdrift og retfærdighed er blevet næsten ukendte begreber i den officielle politik, og at udviklingen sikkert først kan vendes, når Danmark har fået en ny regering.

Der er vist meget få, selv blandt regeringspartiernes medlemmer, der synes, at den nuværende konstellation, KVR-konstellationen, er velegnet til at løse problemerne. Til gengæld er der mange i Danmark, der mener, at en flertalsregering med Socialdemokratiet er den regering, Danmark har brug for. Vi er parate og vil fra samarbejdet kun udelukke det yderste højre. Der findes fornuftige folk i regeringspartierne, men der er langt flere uden for regeringspartierne: I Kristeligt Folkeparti, hos Centrum-Demokraterne, i Socialistisk Folkeparti og i Socialdemokratiet.

Vi har for længst fremlagt vore tanker om en fremtidig politik for at sikre Danmark mod gældsflammelse og arbejdsløshed. Vi gjorde det med vores økonomiske oplæg »Gang i 90'erne«. Vi gjorde det for en måned siden med programmet »Alle i gang«. Der er 10 punkter i det:

For det første en retfærdig og forhandlet indkomstpolitik, hvor alle – og jeg understreger alle – er med, hvor reallønnen er sikret, men hvor de højestlønnede indkomstgrupper ikke kan berige sig på almindelige indkomsters bekostning.

For det andet en pensionsreform, der giver lighed og tryghed i alderdommen, og som skaffer penge til investeringer i gode job i Danmark.

For det tredje en aktiv erhvervs politik med vægt på forskning, teknologi, samarbejde mellem den offentlige og den private sektor og oprettelse af en særlig udenrigshandelsorganisation.

For det fjerde en miljøpolitik, der sætter de langsigtede miljøinteresser over kortsigtede profithensyn.